

Postreformism

Postreformism överger reformer. Inte för att den är emot reformer, men reformerna uppfattas som onödiga eller redan genomförda, reformismens tid är förbi. Postreformism föreslår inte reformer. Den kräver inte reformer. Och den experimenterar inte med reformer.

Men givetvis behöver de Andra reformeras. Så att de utvecklas och blir som Vi. Formen omvandlas till norm.

Reform

Reform är att återskapa något så att det får en annan form. Reformismen experimenterar med olika former. Reformism blir med tiden en dans där syfte, verksamhet och form hamnar i resonans med varandra. Och när de hamnar i resonans förstärker de varandra. Reformism är ömsesidig förstärkning. Denna resonans gör det möjligt att förverkliga saker.

Postreformism föreslår istället traditionellt administrativa åtgärder, justeringar, höja eller sänka nivån, öka eller minska. Det är åtgärder som behåller den rådande formen istället för att reformera den.

Folkrörelser går över till postreformism

Folkrörelser och intresseorganisationer kan gå in i postreformism. Om fackförbund slutar kräva exempelvis arbetstidsförkortning eller nya ägandeformer har de möjligen flytt över till postreformism. Om folkrörelser slutar utveckla eller föreslå andra ordningar än den rådande har en postreformistisk dynamik trängt undan reformism. Postreformistiska folkrörelser driver administrativa justeringar som behåller ordningen i sin ursprungliga form. Utrymme för att omforma, reformera, stängs.

Postreformistiska krav behöver inte vara dåliga, men de tränger gärna undan strukturella och bestående lösningar.

Det är inte så att postreformism har fastnat i en statisk form. Formen justeras ständigt, ökar och minskar. Och formen kan ändras på grund av externa orsaker. Alla dessa ständiga justeringar gör att illusionen av det politiska döljer

att postreformismen har övergivit reformer.

Justeringar av en form kan till och med pekas ut som en reform. Illusionen av reformer döljer att andra former och strukturer inte testas och prövas. Ordningen ordnas så ordningen blir kvar.

Riksdag och kommunfullmäktige blir administrativa organ

Om riksdagspolitiker och kommunpolitiker lämnar reformerna och istället börjar justera rådande ordningar har postreformism gjort om folkvalda organ till administrativa institutioner. Det politiska ersätts med administrativa beslut. Politiska organ övergår till att bli administration. De ägnar sig åt beslut som administrationer egentligen borde sköta.

Postreformism tvingar det politiska att skapa sig nya utrymmen. Det politiska reformerandet kan börja förverkligas i organisationer som inte uppfattas som politiska. Det kan mycket väl vara så att vissa lokala föreningar, företag, kooperativ, forskargrupper, arkitekter, religioner och administrationer sysslar mer med politik än de som betecknas som politiker.

Per Herngren

7 juli 2016, version 0.1.4

Liten ordlista kring postreformism

Reform är att återskapa något med en annan form. Reformism kan förstås som att syfte, verksamhet och form hamnar i dissonans och resonans med varandra. Resonans är ömsesidig förstärkning medan dissonans öppnar upp nya riktningar.

Revolution är att bygga upp och experimentera med parallella ordningar och organisationer. När dessa finslipats tillräckligt mycket börjar de ersätta och tränga undan tidigare ordningar. Revolution är alltid ett reformerande. Men det är ett reformerande av andra ordningar än den som den ersätter.

Administration utför justeringar i rutiner och praktiker för att en verksamhet ska fortleva och fungera. Det är vanligt att administrativa justeringar görs inom formen för verksamheten. Formen består. Det behöver dock inte alls vara så.

En administration kan mycket väl syssla med reformer. Det är exempelvis vanligt att medicinska metoder och praktiker reformeras internt inom en administration. Även mötestekniker och strukturer kan mycket väl reformeras internt i en administration. Administrationer är politiska, men de kan precis som parlament och folkrörelser gå över i ett postpolitiskt tillstånd, sluta ta gemensamma beslut som löser problem.

Funktionell dumhet är meningslösa och dumma beslut som inte löser problem eller förverkligar verksamhetens syfte. Dessa idiotiska beslut kan dock göra att organisationen växer och frodas. Funktionell dumhet är funktionellt för organisationens fortlevnad men inte för verksamheten.

Postpolitiskt tillstånd är när organisationer och beslutsfattare slutar ta gemensamma beslut som löser gemensamma problem.

- Postpolitik ersätter ibland det politiska med påbud vilka inte ifrågasätts. Det kan exempelvis vara när evidensbaserade modeller blir normer som inte får diskuteras.
- Postpolitik ersätter ibland det politiska med kvasipolitik, som att producera åsikter och attityder.
- Postpolitik ersätter ibland det politiska med funktionell dumhet.
- Postpolitik ersätter ibland det politiska med instrumentellt rationalistisk beslut. En logik styr istället för människors beslut utifrån kommunikation.

Exempel på reformistisk politik i svenska statens riksdag

1920-talet

- Jämlik rösträtt för medborgare, rösträtt för kvinnor

1930-talet

- Arbetslöshetsförsäkring,
- Folkpension,
- Semester
- Folktandvård,
- Offentliga arbeten mot arbetslösheten.

- Bostadsbidrag för barnfamiljer,
- Förebyggande mödravård
- Statlig arbetsförmedling.

1960-talet till 1970-talets början

- Införandet av indirekta skatter som omsättningsskatten (momsen).
- Miljonprogrammet, bygga 100 000 lägenheter per år.
- Medbestämmande
- Anställningsskydd och arbetsmiljöskydd.
- Föräldraförsäkring,
- Allmän förskola, tandvårdsförsäkring infördes.